

Jézus Urunk tanítása

2021. július 2.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik meghallottátok hívásomat, nyitott szívvel és lélekkel befogadtátok a kérésemet.

De köszöntöm mindazon testvéreimet, akik szintén hallották hívásomat, de lélekben vannak jelen, hogy lélekben váljatok egyé

A mai nap ajándéka a szeretet volt felétek, hisz sokan nem úgy értelmezték a tanítást az első részében, hisz ma az a tanítás volt felétek és hozzátok, amikor tanítványaim visszatértek az útról¹, hisz előtte az van, hogy elküldtem őket a világba, hogy hirdessék az *Evangéliumot*, és tanítsák az embereket. Most visszaérkezve, hogy elmondják, hogyan tanítottak, és cselekedtek.

Ekkor oly sokan vannak jelen, s mondom nekik, hogy:

– Menjünk egy elhagyatott helyre, mert itt oly sokan vannak, oly nagy a jövés-menés, hogy szinte ételre sincs idő az evésben.

Ekkor, hogy majd bárkába szállva, elinduljon.

A sok ember pedig figyelte a Mestert, a Názáretit, és mikor meghallották, hogy hova szeretnének menni, sokan, akik el is indultak gyalogosan, sokan pedig tudomást szereztek róla, és ők is elindultak. És mikor oda értek a bárkával, hogy kiszálljon a bárkából, és ahogy végignézett a nagy tömegben, olyan elesettek, olyan árván néztek, mint a pásztor nélküli juhok. Megesett rajtuk Szíve, és elkezdte őket tanítani sok mindenre.

Ez azt tükrözi számotokra, hogy hogyan van jelen a szeretet, és a szeretet hogyan tud egyé válni veletek. Mert Én, Jézus Krisztus Uratok szeretettel fogadtam el a nép sokaságát a tömegben, felismertem, hogy elesettek, felismertem, hogy szomorúak, felismertem, hogy szomjaznak a tanítást. S ezért elkezdtem őket Szívem szeretetével tanítani.

A szeretet, amely fontos, hogy jelen legyen a jelen lévő testvérem szívben is, a mai mindennapi életetekben.

Hányan és hányan azt mondjátok: „Hát van szeretet.”

De ez a szeretet valahogy olyan átlátszó, és mintha kívülről volna jelen.

Tehát nem olyan a szeretet, amely belül szinte lángba borítana benneteket, és ezt a szeretetet áraszátok a felebarát és a testvér felé, hogy felismerhessétek egymást a kegyelem működésével.

A szeretet, az nyújthat számotokra segítséget, vigaszt és erőt a felismerésekhez, a cselekedethez, a tanításhoz és a tanuláshoz. Hisz minden jelen

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: *A tanítványok visszatérése* (Mk 6,30–32) és *Az első kenyérszaporítás* (Mk 6,33–34).

van számotokra előttetek. De nektek is tenni és cselekedni kell, hogy fel kell ismernetek, mi az, ami fontos a saját életetek – lelki világához, felismeréséhez, elfogadásához? Szükségeitek van-e a kegyelemre, hogy működhessen rajtatok és bennetek? Vagy ez is olyan átlátszónak tűnő, távoli, amelyre azt mondjátok néha, a saját szavaitokat idézve, hogy oly messze, szinte elérhetetlen.

Semmi sem elérhetetlen, ha te is itt belül szíveddel, lelkeddel szeretnéd. És nem olyan átlátszóan nézed a kegyelem jelenlétét és működését. Hisz ha csak a mai tanításból kiemelem számotokra a nép sokaságát, akik elesettek, akik szomorúak, és akik szinte szomjazták, hogy valaki észrevegye őket, valaki taníthassa őket, valaki kegyelmet árásson számukra. És ezek mind-mind a szeretet jelei, amely ugye nem nagy, de mégis csodákat lehet vele elérni, mert bennetek van jelen, és működhet rajtatok és bennetek.

De mivel bennetek van jelen, áradhat is, nemcsak a szeretteitek felé, nemcsak az ismerőseid felé, hanem a felebarát és a testvér felé. Ha nem akarsz különbséget tenni, ha számodra mindenki tud egy lenni e kegyelem által, akkor érzed, hogy nincs hiábavaló kérés, fohász, felajánlás, hála és köszönet, mert idővel minden meghallgatásra talál, idővel mindennel megkapod mindazt, amire szükséged van, ami által megerősödsz, ami által észreveszed a felebarátot és a testvért.

Mert sokszor és sokszor csak önmagatoknak éltek, és az önmagad világából nagyon nehéz kilépned, és észrevenni a melletted lévő apró jelek csodáját. Mert ha azokat észre tudjátok venni, akkor észreveszed a felebarátot és a testvért, s akkor nem mondod azt, hogy „teljesen egyedül maradtam”. Akkor vagy teljesen egyedül, ha nem vagy nyitott e kegyelemre, ha nem vagy nyitott a szeretetre, ha nem vagy nyitott az ajándékokra, amelyeket szinte így lehet árasztani felétek a felismerés révén. Mert ezek mind itt jelen vannak előttetek, de nem erőltetjük rátok, nem aggasztjuk rátok, nem parancsoljuk, hogy márpedig itt van a kegyelem, fogadd el. Neked kell itt megnyílnod, felismerned, szívedet kitárni, hogy befogadhasd mindazt, ami szinte itt előtted van.

ÉS ha befogadtad, szívedbe zárod, s megengeded, hogy működjön rajtad és benned a kegyelem, a szeretet, az öröm és a béke – most csak párat emelek ki. Akkor már meg tudsz változni, akkor már más lehetsz, akkor észre tudod venni a körülötted élő felebarátaidat, testvéreidet, akikre lehet, hogy számíthatsz, vagy ő számíthat rád, akivel lehet, hogy éppen tudsz imádkozni, felajánlani, kérni és hálát adni. Mert tanítványaim is azért mentek el, amikor elküldtem őket, hisz azt mondtam:

– Kettő ruhadarabot ne vigyetek, se tarisznyát, se erszényt, és csak egy sarut. És így menjete, és hirdessétek az *Evangeliumot*.

Ezek mind-mind ez a mai tanítás előtt vannak, de Én ma nektek ezt a tanítást adtam, amikor ők visszatérve szinte Körém gyűlnek, és szeretettel akarják elmondani, átadni a megtapasztalásukat, a tanításukat, a segítségnyújtásukat, hogy miben volt részük. És ezt meg kell osztani nemcsak Jézus Krisztus Uratokkal, vagyis, ahogy ők nevezték: a Mesterrel, hanem meg kell osztani a felebaráttal és a testvérral, mert így tudtok eggyé válni a kegyelem felé. És ez a

kegyelem áradhat reátok, működhet rajtatok és bennetek, és ami által felismeritek önmagatokat, először, és az után a felebarátot és a testvért, hogy kialakíthassatok egy kegyelmi – jelenlétet, felajánló imát a lélek működése révén a mindennapokban?

Hisz ezek a tanítások mind-mind ezt tükrözik számotokra, hogy ha van hited, a hitetted megengeded a működéshez és a kegyelemhez, akkor érzed az ajándék jelenlétét, örömét, szeretetét, mert a szeretet – azt nem tudod megvenni. A szeretetet nem lehet kieroszakolni. A szeretetet nem lehet ráerőltetned senkire. A szeretet az, amely jelen van szívedben, lelkedben, ami által élsz, ami által mozogsz, ami által felismersz, ami által különbséget tudsz tenni a jó és a rossz között, ami által felismered az igaz baráti testvéreidet, akikkel szeretnél lehet, hogy engesztelni az imában, énekekben, akivel szeretnél egyé válni, például itt, ma a jelenlétben, hogy felismerhessük egymást, számíthassunk egymásra, és ha szükségünk van egymásra a segítségnyújtásban, akkor bizalommal fordulhatsz a felebaráti testvérhez e kegyelem által.

Így ma számotokra Én, Jézus Krisztus Uratok ezt az örömet és ezt a szeretetet adom ajándékkul, amit, ha szívedbe zársz, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, hogy megváltoztasson, és ne úgy, ahogy te szeretnéd, vagy inkább mondom a ti szavaitokkal: akarom, hanem hagyatkozz erre a szeretetre, erre az öröme, s ez majd megváltoztat téged a legmegfelelőbb működéshez a kegyelemben.

És akkor már boldogan mondhatod, hogy szép az élet ajándéka a mindennapokban. Lehet örülni, örvendezni, és nem a harag, a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, a féltékenységlakozik benned, ami által nem érzed a szeretetet, és nem tud működni rajtad és benned. Mert azokra nem vagy nyitott, mert benned csak a negatívumok foglalnak helyet, és azok irányítanak. A pozitív energiák a szeretet révén szinte eltávozik tőled. És majdnem úgy éled életed, hogy nincs is rá szükséged.

És akkor milyen ez az élet?

Akkor ez az élet szinte kényszer. És ebbe a kényszerbe, a ti szavakat használva: szinte bele lehet betegedni, és nem tudsz felállni belőle, és tele vagy kételyekkel, aggodalmakkal és félelmekkel. És akkor nem veszed észre azokat a kegyelmeket az ajándék révén, amelyek szinte itt vannak előtted, feléd áradnának, de nem vagy nyitott a befogadásra, az egyé válásra és a működésre.

Mert ha csak a mai nap tanítását veszed, hogy tanítványaim, apostolaim – mindegy, hogyan nevezitek –, mikor visszatérve, hogy örömmel szeretnék kifejezni, hogy hogyan hirdették az *Igét*, hogyan tanítottak sok mindenről, és hogyan érezték, hogy működhet bennük a szeretet csodája a kegyelem által.

És ha csak ezt a tanítást a tanítványokról vagy az apostolokról – mindegy, hogy melyik szót használod – veszed, és kicsit csak megnyitod szívedet, csak egy kicsit befogadsz először belőle, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, akkor rádöbbenhetsz, hogy az élet szép, az élet ajándék, és az élet tele van kegyelemmel, csak ezt a kegyelmet kell felismerni, elfogadni, és egyé válni vele.

Ennek reményében áradjon reátok ma kiválasztott Mária testvér által áldásom, amelyet ma az öröm szeretetével árasztom reátok, hogy ha nyitott szívvel felkészülsz, és befogadod, és megengeded, hogy működjön rajtad és benned, akkor a pici, apró csodákat is észre tudod venni, és azzal is tudsz működni, előre haladni. Ne mindig legyél nyitott valami nagyra az óriásiban, és ha ez nem érkezik meg, akkor kétely, félelem, aggodalom erőt vesz rajtad, benned, és már nem tudsz megnyílni az örömhöz, a békéhez, a szeretethez, ami által kiegyensúlyozott életet élhetsz a mindennapokban, a mindennapok felé a felismerés révén, és el tudod fogadni a felebarátodat, a testvéredet, tudsz imádkozni, imádkoztatni, és érezni, hogy működik a kegyelem, csak ezt is mindig fel kell ismerni, elfogadni, és szívedbe, lelkedbe zárni, rá hagyatkozni, mert akkor lesz teljes a kegyelem szeretete a jelenlétben e nehéz, mondhatom zűrzavaros mindennapjaitokban. Mert ehhez nagyon-nagyon nagy szükségetek van a szerető kegyelemre az örömben, hogy megvilágosodjatok, megerősödjétek, felismerhessétek, és majdan e szerint cselekedjétek. És ez által érezd, hogy van testvéred, van felebarátod, van család és szeretted, akikkel mind-mind együttműködhetek az eggyé válásban.

És az eggyé válás által áradjon reátok áldásom kiválasztott Mária testvér által az öröm szeretetének, kegyelmének ajándékában, amelyre nagy-nagy szükségetek van, hogy ez által felismerjétek a mindennap jelenlétét, szeretetének ajándékát és kegyelmét, hogy megengedjétek, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És akkor már nem kimondottan azok az elveszettek vagytok, ahogy néha magatokról cselekedtek, beszéltek, hanem szabad a kegyelem, az öröm, a béke, amely összeköti a mindennapjaitokat. És akkor érezd, hogy valóban te is az a testvér vagy, aki a nyájhoz tartozik a küldetés követése részében, a mindennapokban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok e öröm-, szeretetáldással. Töltse be szíveteket, lelketeket, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek. Akkor másképp ismeritek fel a nyitottságotokban a mindennap apró csodájának ajándékát, kegyelmét, szeretetét és örömét.

A jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!